

FQM Kevitsa Mining Oy
Kaikutie 1
99600 SODANKYLÄ

VALTAUSOIKEUTTA KOSKEVA PÄÄTÖS

Nimi Satovaara 1 - 7

Hakija FQM Kevitsa Mining Oy
SODANKYLÄ

Yhteystiedot:

Kaikutie 1
99600 SODANKYLÄ

Lisätietoja antaa:

Lappalainen Markku puh. 040 761 9889

Hakemuksen peruste

Kaivoslain (503/1965) 12 §:n mukaista malminetsintää valtausalueella voidaan suorittaa valtausoikeuden nojalla.

Valtausoikeutta on haettu viideksi (5) vuodeksi.

Vireilletulo

Asia on tullut vireille 3.2.2009 työ- ja elinkeinoministeriöön jätetyllä hakemuksella. Kaivoslaki (503/1965) on kumottu 1.7.2011 voimaan tulleella kaivoslailla (621/2011), jonka mukaan kumotun kaivoslain nojalla työ- ja elinkeinoministeriössä vireillä olleet asiat siirtyivät kaivosviranomaisena toimivaan Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon (Tukes). Ennen 1.7.2011 vireille tulleet hakemukset ratkaistaan kaivoslain (503/1965) mukaisesti ottaen huomioon uuden kaivoslain (621/2011) siirtymäsäännökset.

Hakemuksen on jättänyt Kevitsa Mining AB, mutta hakemus on siirretty 29.9.2010 FQM Kevitsa Mining Oy:lle

Hakemusta on täydennetty seuraavasti:

- 16.2.2009 koordinaattiluettelo, esteettömyystodistus Lapin maistraatti, maanomistajatiedot

Hakemuksen käsittely

Hakija on samanaikaisesti hakenut valtausta usealle vierekkäin/lähekkäin sijaitsevalle alueelle.

Haetut alueet muodostavat yhden kokonaisuuden, joka käsitellään yhtenä hakemuksena. Samat henkilöt voivat olla asianosaisia samoin perustein usean alueen osalta. Hakijan toimittamassa esteettömyystodistuksessa, kaivoskivennäisiä koskevassa otaksumassa tai tutkimusten arvioitua määrää ja laatua koskevassa selvityksessä ei eritellä asioita yksittäisten valtausalueiden osalta. Haettu aluekokonaisuus käsitellään ja ratkaistaan yhdellä päätöksellä.

Valtausalueet

Tämä päätös koskee seuraavia alueita:
Sodankylä (758)

KaivNro 8725/1; valtausalueen nimi: Satovaara 1

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

KaivNro 8725/2; valtausalueen nimi: Satovaara 2

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

KaivNro 8725/3; valtausalueen nimi: Satovaara 3

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

KaivNro 8725/4; valtausalueen nimi: Satovaara 4

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

KaivNro 8725/5; valtausalueen nimi: Satovaara 5

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

KaivNro 8725/6; valtausalueen nimi: Satovaara 6

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

KaivNro 8725/7; valtausalueen nimi: Satovaara 7

Tilan RN:o	Tilan nimi	Kylä	ha
758-893-11-1	Sodankylän valtionmaa II	Valtion metsämaat	100,00
		Yhteensä ha	100,00

Valtausalueiden pinta-ala on yhteensä 700,00 ha.

Valtauskohtaiset kiinteistöjen rajat ilmenevät päätöksen liitteenä olevasta kartta-aineistosta.

Alueesta tarkemmin

Haetut valtausalueet sijaitsevat Oraniemen paliskunnan erityisellä poronhoitoalueella, ja pääosin natura-alueella (FI1301716 Koitelainen, SPA/SCI). Alueet sijoittuvat myös osin Lokka – Koitelainen – Kevitsa yleiskaavan alueelle.

Alueilla on ollut aikaisemmin valtausoikeus nyt haettuihin alueisiin. Valtausoikeudet ovat päättyneet 29.12.2005. Mikäli valtausoikeuden päättymisestä ei ole kulunut viittä vuotta, on kaivoslain mukaan kysymyksessä valtauksen este. Tukes voi harkintansa mukaan poiketa mainitusta viiden vuoden aikarajasta ja myöntää hakijalle valtausoikeuden.

Esteettömyystodistus

Hakemusasiakirjoissa on toimitettu todistus, jossa todetaan, että haetulla alueella ei ole kaivoslain (503/1965) 6 §:n mukaisia valtauksen esteitä.

Otaksuma kaivoskivennäisistä

Hakija otaksuu valtausalueella olevan seuraavia kaivoskivennäisiä: koboltti, kulta, kupari, muut platinametallit, nikkeli, platina.

Otaksuman perustelut on esitetty liitteessä 1.

Tutkimusten arvioitu määrä ja laatu

Hakijan arvio tutkimusten määrästä ja laadusta on esitetty liitteessä 1.

Hakemuksesta tiedottaminen ja lausuntopyynnöt

Hakemuksesta on 18.3.2009 lähetetty ilmoitus maanomistajille asianosaisten kuulemista varten sekä lausuntopyynnöt alueen kunnalle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle (ELY-keskus) ja tarvittaessa muussa lainsäädännössä mainituille tahoille.

Lisäksi hakemus on ollut nähtävillä 15.4.2009 saakka alueen kunnanvirastossa sekä ministeriön tai Tukesin kirjaamossa. Lausunnot ja mielipiteet tuli toimittaa viimeistään 15.4.2009.

Lausunnot ja mielipiteet sekä hakijan vastine

Hakemuksen johdosta annetut lausunnot ja mielipiteet sekä hakijan vastine on esitetty liitteessä 2.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ratkaisu

Hakija on kaivoslain (503/1965) 1.1 §:ssä tarkoitetulla tavalla valtauskelpoinen.

Tukes hyväksyy valtaushakemuksen seuraavin, liitteessä 3 esitetyin määräyksin sekä antaa hakijalle valtaajana tähän päätökseen sisältyvät seuraavat valtauskirjat:

1. Kaivosrekisterinumero 8725/1	Satovaara 1
2. Kaivosrekisterinumero 8725/2	Satovaara 2
3. Kaivosrekisterinumero 8725/3	Satovaara 3
4. Kaivosrekisterinumero 8725/4	Satovaara 4
5. Kaivosrekisterinumero 8725/5	Satovaara 5
6. Kaivosrekisterinumero 8725/6	Satovaara 6
7. Kaivosrekisterinumero 8725/7	Satovaara 7

Määräykset sekä perustelut päätökselle ja määräyksille

Tukesin antamat määräykset sekä perustelut päätökselle ja määräyksille on esitetty liitteessä 3.

Vastaus lausuntoihin ja mielipiteisiin

Tukesin vastaus hakemuksesta annettuihin lausuntoihin ja mielipiteisiin on esitetty liitteessä 3.

Malminetsinnän aloittaminen

Tutkimus valtausalueilla on hallintolainkäyttölain (586/1996) 31 §:n nojalla sallittu vasta, kun tämä päätös on saanut lainvoiman sekä ensimmäisen vuoden valtauskorvaus on maksettu maanomistajille.

Päätösmaksu

Päätöksestä perittävä maksu on 60 € ja tähän päätökseen sisältyvästä kustakin valtauskirjasta perittävä maksu on 400 €.

Maksu peritään hakemuksen jättöhetkellä voimassa olleen työ- ja elinkeinoministeriön maksullisista suoritteista annetun asetuksen mukaisesti. Lasku toimitetaan erikseen.

Päätöksestä tiedottaminen

Päätöksestä tiedotetaan kaivoslain (621/2011) 58 §:n mukaisesti. Valtauspäätös liitteineen toimitetaan postitse hakijalle. Jäljennös päätöksestä toimitetaan niille, jotka ovat tätä erikseen pyytäneet, sekä niille kunnille, ELY-keskuksille, muille viranomaisille, sekä paliskunnille joille asiasta sen käsittelyn aikana on annettu tieto tai joilta on pyydetty lausunto. Päätöksestä toimitetaan myös jäljennös paliskunnalle.

Päätöksen antamisesta ilmoitetaan niille, jotka ovat tehneet muistutuksen asiassa tai ovat ilmoitusta erikseen pyytäneet, sekä niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee.

Päätöksen antamisesta kuulutetaan alueen kunnan ilmoitustaululla. Lisäksi tieto päätöksestä julkaistaan Lapin Kansa sanomalehdessä.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla Rovaniemen hallinto-oikeuteen.

Valitusaika on 30 päivää tämän päätöksen antopäivästä. Liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätöksestä perittävistä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Lisätietoja kaivosasiat@tukes.fi tai puh. 010 60 52127 tai 05004323759

Terho Liikamaa
kaivosyli-insinööri

Ilkka Keskitalo
ylitarkastaja

LIITTEET

Liite 1: Otaksunan perustelut sekä tutkimusten arvioitu määrä ja laatu

Liite 2: Lausunnot ja mielipiteet sekä hakijan vastine

Liite 3: Määräykset sekä perustelut päätökselle ja määräyksille, vastaus lausuntoihin ja mielipiteisiin

Liite 4: Valitusosoitus

Liite 5: Lista asianosaisista

Liite 6: Kartta valtausalueista

Liite 7: Päätökseen sisältyvät valtauskirjat valtausalueittain toimitetaan ainoastaan hakijalle sekä osana julkista kuulutusta

Otaksuma kaivoskivennäisistä

Otaksuma perustuu aikaisemmin alueella tehtyihin tutkimuksiin. Geologisesti Satovaaran alue jakaa saman malminetsinnällisen potentiaalin kuin Kevitsan Kevitsansarven alue.

Tutkimusten arvioitu määrä ja laatu sekä Natura-selvitys

FQM Kevitsa Mining etsii alueelta nikkeli-kupari-mineralisaatiota, joissa voi olla mukana myös platina, palladium, kulta sekä koboltti. Tavoitteena on löytää esiintymä, joka on pitoisuuksiltaan rikkaampi kuin tunnetut esiintymät.

FQM Kevitsa Mining on suunnitellut aloittavansa tutkimukset vuoden sisällä siitä, kun alueen valtaukset ovat lainvoimaisia. Riippuen vuodenajasta, FQM Kevitsa Mining aloittaa tutkimukset kallioperäkartoituksella, jonka tarkoituksena on tarkemmin kartoittaa alueen kivilajit, rakennegeologia sekä mahdolliset muuttumisilmiöt. Kartoitusvaiheen on arvioitu kestävän alueella noin kaksi viikkoa. Kartoitusvaiheen jälkeen kerätyt vasaranäytteet analysoidaan ja tulosten saaminen kestää noin neljä viikkoa. Tämän jälkeen uusi ja jo olemassa oleva aineisto kerätään yhteen prospektiivisuusanalyysin tekoa varten paikkatietojärjestelmässä, jossa yhdistetään sekä empiirinen että uusittu konseptuaalinen mallinnus.

Prospektiivisuusanalyysin jälkeen valitaan profiilit maanpinnan geofysikaalisia mittauksia varten. Menetelmänä tullaan käyttämään syväluotaavia elektromagneettisia menetelmiä kuten TITAN24 tai MIDAS. Tavoitteena on paikallistaa kallioperän johdevyöhykkeet, jotka voisivat edustaa teorian mukaisia massiivisia kiisupitoisia vyöhykkeitä, jotka yleensä edustavat mineralisaation rikkaimpia osia, joissa kupari- ja nikkelpitoisuudet ovat huomattavasti korkeammat kuin nykyisin tunnetuissa esiintymissä. Maanpinnan geofysikaaliset mittaukset kestävät noin kolme viikkoa, jonka jälkeen tulokäsittely sekä tiedon mallintaminen kestää noin kolme viikkoa, eli yhteensä tämä vaihe kestää noin kuusi viikkoa.

Mikäli tässä vaiheessa kerätyn tiedon perusteella voidaan osoittaa kohteita, jotka eivät selity silloin olemassa olevan tiedon perusteella tai jotka mahdollisesti osoittavat potentiaalisen massiivisen sulfidiesiintymän olemassaolon, tullaan kyseiset kohteet tarkistamaan timanttikairauksella. Todennäköisesti kairauskohteet ovat usean sadan metrin syvyydessä maanpinnan alapuolella ja yhtiö varautuu tarkistamaan ao. kohteet seuraavan vuoden aikana. Koko tutkimusvaihekartoituksesta mahdollisten kohteiden tarkistamisen arvioidaan kestävän 2-3 vuotta johtuen tiettyjen menetelmien soveltuvuudesta tehtäväksi vain kesäaikaan sekä siitä, että alueen kairaus suositellaan tehtäväksi talvella, jotta minimoidaan vaikutukset ympäröivään luontoon.

Haettava Satovaaran valtausalue kuuluu Koitelaisen Natura-alueeseen (FI1301716).

Koitelaisen Natura alueella esiintyvät luontodirektiivin liitteen II mukaiset lajit ja yksilömrät (LVT 3/2008).

Valtaukset Satovaara 1-7 sijaitsevat luonnonmetsäalueella, joka on vallitseva luontotyyppi Koitelaisen alueella. Luontodirektiivin liitteen II mukaisia kasvilajeja ei valtaushakemusalueella esiinny. Välittömästi haettavien valtauksien itäpuolella esiintyy luontodirektiivin liitteen II mukainen laji, lettorikko.

FQM Kevitsa Mining:n mielestä suunnitellut tutkimustoimet eivät vaaranna alueen luontoarvoja. Mahdollisen syväkairauksen osalta FQM Kevitsa Mining tulee käyttämään jo olemassa olevia reittejä sekä erityistä varovaisuutta kairauksen suorittamiseksi luontoarvoja merkittävästi vähentämättä. Toimenpiteinä esitetään mahdollisen kairauksen suorittamista lumenaikaan, jolloin vähennetään maannoksen ja kasviston vahingoittamista, maaperän suojaamista kairausyksikön alapuolelle sijoitettavalla suojakankaalla sekä kairauksessa käytettävän veden kierrättämistä.

Hakemuksen johdosta annetut lausunnot

Sodankylän kunta

Sodankylän kunta ilmoittaa valtaushakemukseen lausuntonaan seuraavaa: FQM Kevitsa Mining Oy:n hakema valtauslupa Satovaara 1-7 sijoittuu Sodankylän valtionmetsämaa II, RN:o 858-893-11-1 alueelle. Valtausalueiden pinta-ala on yhteensä 700 ha. Valtausalueet sijoittuvat oikeusvaikutteisessa Lokka-Koitelainen-Kevitsa yleiskaavassa kaivostoimintaan ja maa-ainesten ottoon tarkoitettulle noin 9000 ha EO- alueelle.

Valtioneuvoston 27.12.2007 vahvistamassa Pohjois-Lapin maakuntakaavassa yleiskaavan mukainen Kevitsan EO- alue on merkitty kaivosalueeksi (EK).

Valtausalue on Oraniemen paliskunnan poronhoitoaluetta.

Sodankylän kunta ilmoittaa lausuntonaan, että valtaukselle ei ole Kaivoslain 6 §:ssä luetelluja esteitä ja kunta puoltaa valtaushakemuksen hyväksymistä.

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) (entinen Lapin ympäristökeskus)

Lapin ELY-keskus toteaa launnossaan:

Valtausalueet sijaitsevat yli 600 hehtaarin osalta Koitelainen (FI1301716) – nimisellä Natura 2000 – verkostoon kuuluvalla alueella, joka on hyväksytty luontodirektiivin mukaiseksi yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi (SCI – alue). Alue on myös ilmoitettu komissiolle lintudirektiivin mukaisena erityisenä suojelualueena (SPA – alue). Alueen suojelun perusteena ovat luontodirektiivin liitteen I mukaiset luontotyytit aapasuot, luonnonmetsät, vaihettumissuot ja rantasuot, humuspitoiset lammet ja järvet, pikku joet ja purot, tunturikankaat, keidassuot, lähteet ja lähdesuot, letot, lehdot, metsäluhdut, puustoiset suot ja tulvametsät. Alueen suojeluperusteena ovat myös luontodirektiivin liitteen II lajit lapinleinikki, lettorikko, ahma ja saukko.

Lintudirektiivin liitteen I linnuista Natura -alueella esiintyvät ampuhaukka, helmipöllö, hiiripöllö, huuhkaja, kapustarinta, kurki, lapinpöllö, lapintiira, laulujoutsen, liro, metso, palokärki, pohjantikka, pyy, sinirinta, sinisuohaukka, suokukko, suopöllö, teeri, uivelo, varpuspöllö, vesipääsky sekä neljä uhanalaista lajia. Säännöllisesti alueella esiintyviä muuttolintuja ovat tuulihaukka, mustaviklo ja pikkusirkku.

Luonnonsuojelulain 65.1 §:n mukaan, jos hanke tai suunnitelma joko yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää valtioneuvoston Natura 2000 – verkostoon sisällytetyn alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty Natura 2000 – verkostoon, on hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan asianmukaisella tavalla arvioitava nämä vaikutukset. Arviointikynnys on asiaan liittyvässä oikeuskäytännössä asetettu varsin alhaiseksi ja arvioinnin asianmukaisuudelle on asetettu varsin tiukat vaatimukset (mm. EYTI C-127/02).

Hakija on ns. Natura – selvityksessään todennut, että suunnitellut toimenpiteet eivät vaaranna alueen luontoarvoja. Tätä perustellaan käytettävillä tutkimusmenetelmillä, niiden ajoittamisella sekä sillä, että valtausalueet sijaitsevat luonnonmetsäalueella, joka on vallitseva luontotyyppi Koitelaisen alueella. Toiminnanharjoittajan mukaan alueella ei esiinny luontodirektiivin mukaisia kasvilajeja.

Ympäristökeskus toteaa hakijan Natura -selvityksestä, ettei sitä voi pitää riittävänä sen varmistamiseksi, ettei merkittävästi heikentäviä vaikutuksia Natura – alueen suojelun perusteena oleville lajeille ja niiden elinympäristöille ilmene, erityisesti siksi, että kaivoslaki antaa varsin laajat oikeudet valtausalueella tehtävään tutkimustyöhön. Selvityksessä ei ole lainkaan huomioitu, että Koitelainen on lintudirektiivin mukainen erityinen suojelualue (SPA – alue) ja valtausalueiden välittömässä läheisyydessä sijaitsee esimerkiksi erityisesti suojeltavan lintulajin reviirin ydinosa. Hakijan toteamus, ettei alueella esiinny luontodirektiivin liitteen II lajeja ei perustune inventointeihin. Varmuus siitä, ettei ko. lajeja esiinny, voidaan saada vain inventoimalla alue perusteellisesti, sillä valtaushakemuksen kohteena olevilla alueilla esiintyy sekä lettorikolle että lapinleimikille soveltuvaa elinympäristöä. Luontotyyppien osalta on todettava, että valtausalueilla sijaitsee *boreaalisten luonnonmetsien* ohella myös luontotyyppejä *aapasuot, vaihettumissuot ja rantasuot, pikku joet ja purot, lähteet ja lähdesuot, letot ja puustoiset suot*. *Boreaaliset luonnonmetsät* -luontotyyppille keskeinen piirre puustoon liittyvien rakenteellisten piirteiden ohella on sen merkitys monien uhanalaisten lajien, erityisesti sienten, jäkälien, sammalien ja hyönteisten, elinympäristönä. Valtausalueiden luonnonmetsien merkitystä vanhan metsän lajien elinympäristönä ei ole selvitetty.

Ympäristökeskus kiinnittää huomion myös Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussaan 26.1.2009 (taltio 175) toteamaan, että arviointi- ja lausuntomenettelyn suorittamisesta ei vapauta - - lausuma siitä, että valtaajan tulee sovittaa tutkimustoimenpiteensä siten, ettei tutkimustoimenpiteillä merkittävästi heikennetä alueen Natura – valinnan perusteena olevia luontotyyppejä tai lajien elinympäristöjä. Ennen valtausoikeuden myöntämistä tulee siten olla varmuus siitä, ettei heikentäviä vaikutuksia ilmene.

Edellä esitetyn perusteella Lapin ympäristökeskus katsoo, että valtausoikeus voidaan myöntää, mikäli valtausoikeuden nojalla tapahtuvat tutkimusmenetelmät rajataan siten, että alueella voidaan suorittaa vain vaikutuksiltaan vähäisempiä tutkimuksia (kallioperäkartoitusta ja geofysikaalisia mittauksia). Mikäli valtausalueella on tarve jatkotutkimuksiin, mm. timanttikairauksiin, tutkimusojien tai – monttujen kaivamiseen, vaikutukset Natura – alueen suojeluperusteena oleviin luonnonarvoihin on ennen sitä asianmukaisesti arvioitava.

Lisäksi ympäristökeskus edellyttää, että toiminnanharjoittaja ennen tutkimustoimenpiteiden aloittamista neuvottelee Natura – alueella toimimisesta Lapin ympäristökeskuksen ja alueen haltijaviranomaisen, Metsähallituksen Lapin luontopalveluiden kanssa

Lapin ympäristökeskus toteaa, että kaikessa toiminnassa tulee välttää turmelemasta alueen luontoa enempää kuin tutkimusten tekemiseksi on välttämätöntä. Tutkimusten jälkeen maastoon jätetyt jäljet tulee entisöidä mahdollisimman hyvin.

Oraniemen paliskunta

Oraniemen paliskunnalla on oikeus tulla kuulluksi poronhoitolain (848/1990) 53 §:n mukaan kaikissa niissä asioissa, jotka koskevat paliskuntaa. FQM Kevitsa Mining Oy on hakenut kauppa- ja teollisuusministeriöltä kaivoslain (503/1965) mukaista valtausta, kaivosrekisterinnumero 8725 Sodankylän kunnassa.

Oraniemen paliskunta vaatii poronhoidon huomioon ottamista kaikessa alueellaan tapahtuvassa toiminnassa ja selkeän neuvottelueluveloitteen asettamista FQM Kevitsa Mining Oy:lle sekä mahdolliselle kolmansille osapuolille (oikeuksien siirronsaajille tai aliurakoitsijoille).

Oraniemen paliskunta sijaitsee Sodankylän, Savukosken ja Pelkosenniemen kuntien alueella. Sen suurimmaksi sallituksi eloporoluvuksi on vahvistettu 6 000 eloporoa. Paliskunnan poronhoidon kannattavuus on poronhoitoalueen korkeimpia. Kannattavuus perustuu hyvin järjestettyyn laidunkiertoon ja organisoituun poronhoitoon. Poronhoito on merkittävä elinkeino Sodankylän kunnassa.

Lausunnolla olevat valtausalueet Satovaara sijaitsee kokonaan Oraniemen paliskunnan alueella. Paliskunnan poronhoito perustuu luonnonlaitumien käyttöön. Paliskuntaan on muotoutettu vuosikymmenien kuluessa toimiva laidunkiertojärjestelmä. Se noudattelee porojen luontaista liikkumista alueella. Paliskunnan toimilla laidunkierrosta on saatu toimiva järjestelmä, joka perustuu luonnon kestäväälle käytölle ja toisaalta suojaa laidunten ylikulumiselta. Edellä nimetyt valtausalueet sijaitsevat keskellä porojen kesä- ja talvilaidunten kulkureittiä. Tämän alueen kautta vaeltaa laiduntaen noin 3 500 poroa vuosittain. On selvää, että valtausten myötä tuleva tutkimustoimintatoiminta tulee vaikuttamaan paliskunnan poronhoitotöihin.

Poroelinkeinoon merkitys on todettu lainsäädännön tasolla. Poroelinkeinoa suojaavat ja sille antavat oikeuksia erinäiset poronhoitolakiin kirjatut säädökset. Oraniemen paliskunta sijaitsee **erityisesti poronhoitoon tarkoitettulla alueella, jossa maata ei saa käyttää sillä tavoin, että siitä aiheutuu huomattavaa haittaa poronhoidolle** ja maan luovuttaminen ja vuokraaminen tällä alueella saa tapahtua vain sillä ehdolla, että maanomistajalla tai vuokramiehellä ei ole oikeutta saada korvausta porojen aiheuttamista vahingoista (PHL 2 §). Maan käytössä on otettava poronhoito huomioon siten, ettei poronhoidolle saa aiheutua siitä **huomattavaa haittaa**.

Vapaa laidunnusoikeus on edellytys kannattavalle poronhoidolle. Se on tarkoitettu ja tunnustettu pysyväksi oikeudeksi. Se on turvattu lain tasoisella säädöksellä (PHL 3 §). Se tarkoittaa porolle oikeutta ottaa ravintonsa vapaasti luonnosta, poikkeukset on lueteltu laissa.

Suunnitellessaan valtion maita koskevia, poronhoidon harjoittamiseen olennaisesti vaikuttavia toimenpiteitä valtion viranomaisen on neuvoteltava asianomaisen paliskunnan edustajan kanssa. (PHL 53 §).

Maankäyttö porolaitumena ja kannattavan poroelinkeinoon edellytyksenä, tulee ottaa huomioon valtausluvista päätettäessä, etenkin erityisesti poronhoitoon tarkoitettulla alueella, jolla nyt on tarkoitus toimia. Paliskunnan poronhoitotöiden häiriöttömään sujumiseen, haittojen ja vahinkojen syntymisen estämiseen tulee luoda toimiva järjestelmä (viittaus poronhoitolaki 42 §:ään, jossa porojen pelotteleminen on kielletty).

Kaivostoiminnan maankäyttö valtausvaiheessa

Maan käyttäminen mahdollisen kaivostoiminnan valmisteluun tai koetoimintaan ei saa pilata porojen laidunalueita tai estää porojen kulkua valtausalueen läpi. Valtausalueella sijaitsevat valtion maat muodostavat erityisesti poronhoitoa varten tarkoitettua aluetta. Porot tulee ottaa huomioon kaikessa toiminnassa, mahdolliset kaivannot tai montut tulee suojata niin, etteivät porot pääse niihin. Aitaaminen on ainut tehokas keino estää poroja putoamasta tutkimuskaivantoihin. Narujen ja lippusiimojen käyttöä kaivannon suojaamisessa tulee välttää. Ne ovat vaaraksi eläimille. Tarvittaessa tulee asettaa vakuus kaivantojen ja louhintapaikkojen ennalleen saattamisesta toiminnan keskeytyessä tai loppuessa.

Neuvotteluvollisuus ja sopimukset

Mikäli alueella aloitetaan koetoimintaa ja tutkimiseen liittyvät työt, paliskunnan alueella tapahtuvista maankäytöstä ja tutkimustyöstä on neuvoteltava paikallisen paliskunnan kanssa järjestämällä riittävä määrä yhteisiä tilaisuuksia ja osapuolten välisiä neuvotteluja.

Oraniemen paliskunnan ja FQM Kevitsa Mining Oy tulee neuvotella ja sopia yhtiön toiminnan tuomista muutoksista alueelle kuin myös toiminnan aiheuttamien vahinkojen ja menetysten korvauksista. Näitä voivat olla esimerkiksi laidunalueiden menetys, työmenetelmien hankaloituminen ja poroille aiheutuneet vahingot ja pahimmassa tapauksessa elinkeinon menetys tai kaivosyhtiön valtausalueella tapahtuvasta toiminnasta johtuva kustannusten nousu.

Sopimusta on tarvittaessa voitava tarkistaa vuosittaisissa neuvotteluissa ja katselmuksissa. Mikäli tutkimus- tai muu toiminta siirretään kolmannelle, tulee siirtäjä ja siirronsaaja yhteisvastuullisesti velvoittaa vahinkojen ja haittojen korvaamiseen. Tarvittaessa tulee asettaa turvaava vakuus toiminnan aiheuttamien vahinkojen korvaamisen varalle ja valtausalueen saatamiseksi ennalleen.

Yhteenveto

Oraniemen paliskunnan alueella suoritettava tutkimustoiminta tulee mahdollisesti vaikeutamaan porojen liikkumista ja laiduntamista alueella. Paliskunnalla ei ole tarvittavia tietoja toiminnan laajuudesta, kestosta ja massiivisuudesta. Pyydämme lisäselvityksiä FQM Kevitsa Mining Oy:n tulevasta toiminnasta alueella.

Toimivan neuvottelujärjestelmän, haittojen ja vahinkojen korvausjärjestelmän luominen nyt kuin myös tulevaisuudessa ilmeneville vahingoille ja haitoille ovat ensimmäinen edellytys, joka tulee saattaa jo mahdollisessa valtausluvassa luvan saajaa velvoittavaksi.

Hakemuksen johdosta annetut mielipiteet

Metsähallitus pitää tärkeänä, että myös tutkimusvaiheessa alueiden maisema-, luonto- ja kulttuuriarvot pyritään säilyttämään mahdollisimman hyvin. Metsähallitus on sitoutunut näiden arvojen säilyttämiseen lakisääteisen veloitteen lisäksi mm. omassa sertifioidussa ympäristöjärjestelmässään.

Tietoja Metsähallituksen mailla olevista arvokkaista, huomioon otettavista kohteista löytyy esim. Suomen ympäristökeskuksen uhanalaisrekisteristä ja Museoviraston muinaismuistorekisteristä. Koska näistä virallisista rekistereistä ei löydy kaikkia Metsähallituksen mailla sijaitsevia luonto- ja kulttuurikohteita, Metsähallitus edellyttää, että kaivosyhtiön tulee olla yhteydessä myös suoraan Metsähallitukseen. Samassa yhteydessä voidaan yhteisesti käydä läpi kaivosyhtiön laatima tutkimussuunnitelma ja näin yksityiskohtaisesti varmistaa, että metsälain 10 §:n, luonnonsuojelulain ja muinaismuistolain määrittelemät arvokkaat luonto- ja kulttuurikohteet säilyvät mahdollisimman hyvin. Vähimmäisedellytys on, että toimijalla on tieto olemassa olevista kohteista ja lisäksi kyky tunnistaa mahdolliset uudet kohteet maastossa

Koitelaiskairan luonnonpuiston suojeluohjeena-alue

Satovaaran valtaushakemus kattaa noin 607 hehtaaria Koitelaiskairan luonnonpuiston suojeluohjelma-alueesta, joka samalla kuuluu Koitelaisen Natura-alueeseen, FI1301716. Alueen pinta-alasta luontodirektiivin mukaisia luontotyyppisiä esiintyviä kohteita seuraavasti:

pikkujoet ja purot 0,01 ha
vaihtumissuot ja rantasuot 4,92 ha
lähteet ja lähdesuot 0,01 ha aapasuot* 130,55
luonnonmetsät* 451,13
puustoiset suot* 20,44 (*priorisoitu luontotyyppi)

Lisäksi aapasoihin kuuluvia lettoja on 14,24 ha, ja aapasoilla esiintyviä puustoisia soita 98,78 ha.

Luontotyyppit ovat edustavuudeltaan erinomaisia tai hyviä. Alenema edustavuudessa johtuu luontaisista syistä. Lahopuuta on mitattu vain muutamilta kuvioilta, suurimmillaan 22 m³/ha.

Metsät ovat pääosin kuusisekametsiä. Luonnonmetsät ovat iältään yli 200-vuotiaita metsiä, joissa elävän puuston tilavuus vaihtelee välillä 40-150 m³/ha. Etenkin hakemuksen itäosan (osa-alueet Satovaara 4 ja 5) metsät ovat erityisen puustoisia kuusisekametsiä.

Alueen lajistoa on tutkittu huonosti. Kohteelta on löydetty rusokantokääpää (NT, silmälläpidettävä, kuusen laji), porsukääpää (VU, vaarantullut kuusen laji), ja pohjanrypykkää (VU, vaarantunut kuusen laji).

Koitelaisen alue on erittäin merkittävä myös uhanalaisten lintujen ja nisäkkäiden pesimä- ja elinalue. Lintulajista on monipuolinen. Kohde on kansainvälisesti merkittävien kosteikkojen luettelossa eli ns. Ramsar-kohde sekä kansainvälisesti tärkeä lintualue (IBA).

Hakemuksessa ei ole selvitetty tutkimuksen vaikutuksia alueen luontotyyppisiin ja lajistoon. Metsähallitus suosittelee ensivaiheessa vain kevyiden menetelmien käyttöä. Kairauksille tulisi myöntää lupa vasta kun hakija on selvittänyt alueen luonnonmetsien luontotyyppille ominaiset lajarvot ja tutkimuksen vaikutuksen niihin. Nyt hakija ei ole tehnyt varsinaista Natura-arviointia, jonka kynnystä on useiden oikeustapausten nojalla pidettävä matalalla (mm. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (C-127/02, ks. myös mm. KHO:2008:72):"Ellei objektiivisten seikkojen perusteella ole poissuljettua, että heikentäviä vaikutuksia alueeseen aiheutuu joko erikseen tai yhdessä").

Kairakoneet vaikuttavat luonnonmetsien eheyteen heikentävästi, etenkin jos koneille joudutaan raivaamaan tilaa puustoisimmilla kuvioilla. Paikoin jyrkät rinteet vaikeuttavat mahdollisesti koneiden kulkemista ja osaltaan ehkä lisäävät vaurioiden syntymistä.

Valtausoikeuden nojalla ei tule tehdä tutkimuskaivantoja.

Mikäli työ- ja elinkeinoministeriö hyväksyy valtaushakemuksen, tulee varsinainen tutkimuslupa ja mahdollinen maastoliikennelupa hakea Metsähallituksesta. Jos suojelualueelta joudutaan kaatamaan puustoa koneiden tieltä, töistä on esitettävä tarkempi suunnitelma Metsähallitukselle hyvissä ajoin ennen töiden alkua. Metsähallitus edellyttää saavansa tarkat suunnitelmat kairakoneiden kulkureiteistä ja kairauspisteistä, jos tutkimus etenee siihen vaiheeseen. Työ- ja elinkeinoministeriön mahdollisesti myöntämän valtausoikeuden ei tule suoraan sallia puuston poistoa.

Vahinkojen ehkäiseminen ja korvaukset talousmetsäaineilla

Mikäli tutkimustöiden yhteydessä on tarvetta poistaa puita tai käyttää Metsähallituksen tieverkostoa, tulee toimijan olla ennakkoon yhteydessä Metsähallituksen Sodankylän metsätii- miin ja sopia toimenpiteistä, joilla tiestö-, puusto- ja taimikkovahingot pyritään ehkäisemään tai mikäli vahinkoja on odotettavissa, sopia etukäteen korvauseriaatteista.

Turvallisuuden parantaminen

Mikäli tutkimusalueella suoritetaan sellaisia syväkairauksia, joista kairauksien jälkeen jää maastoon pysyvästi maanpäällisiä metallisia tai muovisia maaputkia, Metsähallitus edellyt- tää, että putket katkaistaan mahdollisimman läheltä maanpintaa ja putkien päät tulpataan. Vaihtoehtoisesti kairaputket tulee reikien kairaamisen jälkeen poistaa, kuten hakija tutki- mussuunnitelmassaan esittää.

Vähän lumen aikana putket ovat vaarallisia mm. moottorikelkkailijoille. Maanpäällisistä put- kista voi aiheutua vahinkoja myös metsäkoneille ja muille maastoajoneuvoille. Esimerkiksi metsäkoneiden renkaat rikkoontuvat osuessaan maaputkien päihin. Edellä mainitulla toi- menpiteellä parannetaan maaston muiden käyttäjien turvallisuutta ja estetään materiaali- vahinkoja. Metsähallitus katsoo, että valtaaja on kaikilta osin vastuussa näistä vahingoista Metsähallitukselle ja kolmannelle osapuolelle.

Hakijan vastine

Lapin ympäristökeskuksen lausunto LAP-2009-L-187-256 (nykyisin Lapin ely-keskus):

Lapin ympäristökeskus toteaa lausunnossaan, että valtausalueet sijaitsevat Koitelainen nimisellä Natura 2000 –verkostoon kuuluvalla alueella, joka on hyväksytty luontodirektiivin mukaiseksi yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi (SCI-alue). Alue on myös ilmoitettu komissiolle lintudirektiivin mukaisena erityisenä suojelualueena (SPA-alue). Lapin ympäristökeskus katsoo, että valtausoikeus voidaan myöntää mikäli tutkimusmenetelmät rajataan siten, että alueella voidaan suorittaa vain vaikutuksiltaan vähäisempiä tutkimuksia. Mikäli alueella on tarvetta jatkotutkimuksiin, esim. kairauksiin, vaikutukset Natura-alueen suojeluperusteena oleviin luonnonarvoihin on ennen sitä asianmukaisesti arvioitava. Ympäristökeskus toteaa vielä, että kaikessa toiminnassa tulee välttää turmelemasta alueen luontoa enempää kuin välttämätöntä ja että maastoon jätetyt jäljet tulisi entisöidä mahdollisimman hyvin.

FQM Kevitsa Mining Oy:n ehdotus on, että ennen tutkimustyön aloittamista neuvotellaan yhdessä Lapin ympäristökeskuksen kanssa Natura-alueella toimimisesta ja Natura-arvion sisällöstä ja lisäarviointitarpeesta, sekä käydään läpi tutkimussuunnitelma. Tutkimussuunnitelma pyritään laatimaan mahdollisuuksien mukaan niin, etteivät luonto- ja lintudirektiivin osalta määrätyt luontotyyppit, lajit ja reviirit merkittävästi vaarannu. Tutkimuksen jälkeen maastoon jätetyt jäljet entisöidään mahdollisuuksien mukaan.

Oraniemen paliskunnan lausunto 15.4.2009:

Oraniemen paliskunta vaatii lausunnossaan poronhoidon huomioon ottamista kaikessa alueellaan tapahtuvassa toiminnassa ja neuvotteluelvoitteen asettamista KMAB:lle.

Maankäyttö mahdollisen kaivostoiminnan valmisteluun tai koetoimintaan ei saa pilata porojen laidunalueetta tai estää porojen kulkua valtausalueen läpi. Mahdolliset kaivannot tai montut tulee suojata niin, etteivät porot pääse niihin. Tarvittaessa tulee asettaa vakuus kaivantojen ja louhintapaikkojen ennalleen saattamisesta toiminnan keskeytyessä tai loppuessa. Paliskunta esittää myös vuosittaisia neuvotteluja ja katselmuksia.

Paliskunnan lausuntoon FQM Kevitsa Mining Oy toteaa, että poronhoidolle ei tutkimustoiminnasta valtausalueella aiheudu huomattavaa haittaa. Porojen laidunalueetta ei pilata eikä porojen kulkua estetä tutkimustoiminnalla valtausalueen läpi. Tutkimustoiminnassa ei tulla tekemään kaivantoja tai monttuja. Kysymyksessä ei ole massiivinen kaivostoiminta vaan valtauksien tutkiminen, joka ei aiheuta vahinkoa ja menetyksiä, joita tulisi paliskunnalle korvata.

Jos myöhemmässä vaiheessa tulee tarvetta koetoimintaan, tullaan asianmukaisten lupakäsittelyjen yhteydessä kaivantojen suojaaminen aitauksilla käsittelemään.

Metsähallituksen lausunto 1287/67/2009:

Metsähallitus on lausunnossaan tähdentänyt, että tutkimusvaiheessa maisema-, luonto- ja kulttuuriarvot pyritään säilyttämään mahdollisimman hyvin. Näiden arvojen säilyttämiseksi ja tutkimussuunnitelman läpikäymiseksi Metsähallitus edellyttää, että kaivosyhtiön tulee olla yhteydessä suoraan Metsähallitukseen. Tiestö-, puusto ja taimikkovahinkojen ehkäisemiseksi tulisi sopia menettelytavoista ja mahdollisista korvauksista.

Lausunnossaan Metsähallitus toteaa myös, että valtaushakemus kattaa n. 607 hehtaaria Koitelaiskairan luonnonpuiston suojeluohjelma-alueesta, joka samalla kuuluu Koitelaisen Natura-alueeseen. Metsähallitus suosittelee ensivaiheessa vain kevyiden menetelmien käyttöä ja toteaa, että kairauksille tulisi myöntää lupa vasta kun hakija on selvittänyt alueen luonnonmetsien luontotyypeille ominaiset lajarvot ja tutkimuksen vaikutukset niihin. Metsähallitus edellyttää saavansa tarkat suunnitelmat kairakoneiden kulkureiteistä ja kairauspisteistä, jos tutkimus etenee siihen vaiheeseen. Mahdollisesta puuston kaadosta on esitettävä tarkka suunnitelma hyvissä ajoin ennen töiden alkua.

Turvallisuuden parantamiseksi Metsähallitus edellyttää, että maaputket katkaistaan läheltä maanpintaa ja tulpataan, tai vaihtoehtoisesti putket poistetaan.

Huomioiden Metsähallituksen lausunnon FQM Kevitsa Mining Oy sitoutuu olemaan yhteydessä Metsähallitukseen ja sopimaan yhteisistä menettelytavoista. Varsinainen tutkimuslupa Metsähallituksen mailla ja tarvittavat puuston kaatoluvat, maastoliikenneluvat sekä tieverkoston käyttöluvut haetaan Metsähallitukselta.

Satovaaran valtausalueella ei tehdä raskaampaa tutkimustyötä eli kairausta ennen kuin vaikutukset luontotyyppeihin ja lajistoon on selvitetty riittävästi. Kairaussuunnitelma esitetään Metsähallitukselle ja kartoitetaan yhteistyössä tutkimusreitit ja -paikat sekä ajakohdat, jolloin tutkimustyötä voi tehdä mahdollisimman vähän luontoa vahingoittavasti. Sen sijaan kevyempää tutkimustyötä harjoitetaan alueella normaalisti jalkaisin liikkuen. Tällaisia tutkimustöitä ovat mm. vasaralla tai kevyellä kenttägeologikairalla tehtävät näytteenotot kalliosta sekä maanpinnasta suoritettavat sähkömagneettiset mittaukset, jotka tehdään vetämällä alueelle jalkaisin liikkuen kaapeli, jolla mitataan kallioperän sähkömagnettista vastetta.

Jos alueella suoritetaan kairausta, kairauksen maaputket poistetaan tai lyhennetään siten, ettei niistä aiheudu vaaraa tai haittaa muille metsässä liikkujille.

Päätöksen perustelut

Yleisperustelut

Kaivoslain (503/1965) 4 §:n 1 momentin mukaan sen, joka haluaa käyttää kaivoslain mukais- ta oikeutta esiintymään, on haettava joko valtauskirjaa alueeseen tai samanaikaisesti myös kaivospiirin määrittämistä esiintymän hyväksi käyttämistä varten. Pykälän 2 momentin mu- kaan valtauskirjan saatuaan hakijalla (valtaajalla) on oikeus (valtausoikeus) valtauskirjalla osoitetulla alueella (valtausalueella) kaivoskivennäisiin kohdistuvaan tutkimustyöhön sen mukaan kuin 3 luvussa säädetään ja niiden hyväksi käyttämiseen 4 §:n 3 ja 4 momentin mu- kaan.

Kaivoslain (503/1965) 6 §:n 2 kohdan mukaan valtausta ei saa suorittaa aikaisemmalla val- tausalueella tai kaivospiirissä ilman kaivosviranomaisen lupaa, jollei viittä vuotta ole kulunut valtauksen tai kaivosoikeuden raukeamisesta. Kaivosviranomainen voi kuitenkin harkintansa mukaan poiketa mainitusta viiden vuoden aikarajasta ja myöntää hakijalle valtausoikeuden.

Kaivoslain (503/1965) 8 §:n 1 momentin mukaan valtaushakemuksessa on ilmoitettava muun muassa valtausalueen suuruus, sen maantieteellinen sijainti ja rajat sekä sillä olevat kiinteis- töjen rajat hakemukseen liitettyyn karttaan niin tarkoin merkittynä, ettei epätietoisuutta niistä voi syntyä, hyväksyttävine selvityksineen siitä, ettei ole 6 §:ssä mainittuja valtauksen esteitä.

Kaivoslain (503/1965) 9 §:n mukaan voidaan hakijalle varata tilaisuus hakemuksen täyden- tämiseen ja tarpeellisen lisäselvityksen esittämiseen määrätyssä ajassa uhalla, että hakemus muuten voidaan puutteellisena ja selvittämättömänä hylätä. Hakija voi myös omasta aloit- teestaan täydentää hakemustaan tai muuta asian käsittelyä varten toimittamaansa asiakirjaa sekä toimittaa käsittelyn kuluessa viranomaiselle asian ratkaisemisen kannalta tarpeellisia asiakirjoja. Hallintolain 22 § täydentää kaivoslain 9 §:ää.

Kaivoslain (503/1965) 10 §:n mukaan kaivosviranomaisen on annettava hakijalle valtauskirja hakemuksessa tarkoitettuun alueeseen tai siihen alueen osaan, johon ei ole valtauksen estet- tä, mikäli valtaushakemus täyttää kaivoslaissa säädetyt edellytykset.

Kaivoskivennäisten esiintymistä koskeva otaksunta sekä tutkimustoimenpiteiden arviointi on tehtävä jokaisen haetun valtausalueen osalta erikseen. Useita alueita koskeva hakemus voi- daan käsitellä yhdellä kertaa.

Kaivoslain (503/1965) 12 §:n mukaan valtaajalla on oikeus kaivoslain 3 luvussa säädettyillä ehdoilla toimittaa valtausalueella tutkimustyötä esiintymän laadun ja laajuuden selvittämi- seksi sekä tarpeen mukaan käyttää alueen ulkopuolellakin maata teitä sekä voima-, vesi- ja muita johtoja varten. Tutkimustyö ja alueiden käyttö on rajoitettava niihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen tutkimustyön tarkoituksen saavuttamiseksi. Toimenpiteet on suoritettava siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän vahinkoa tai haittaa.

Luonnonsuojelulain määräykset

Kaivoslain (503/1965) 71 §:n 2 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viran- omaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulain 4, 9, 39, 42, 47– 49, 55 ja 56 §:ssä sekä 4, 5 ja 10 luvussa sekä mainittujen säännösten nojalla säädetään.

Tämän päätöksen lupamääräyksissä on rajoitettu niitä toimenpiteitä, joihin valtaaja on kaivoslain perusteella oikeutettu. Lupamääräyksissä on otettu huomioon valtausalueella sijaitsevat luonnonarvot, Lapin ELY-keskukselta ja Metsähallitukselta saatujen lausuntojen pohjalta.

Ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohdat

Valtausoikeudesta päätettäessä huomioidaan pääasiassa kaivoslaki ja sen nojalla suoraan sovellettavaksi tuleva lainsäädäntö, erityisesti luonnonsuojelulain säännökset.

Ympäristönsuojelulaki ja vesilaki – lukuun ottamatta vesiluontotyyppien suojelua koskevia säännöksiä – eivät tule välittömästi sovellettavaksi valtausoikeuden myöntämisen edellytyksiä harkittaessa. Valtausta koskevassa kaivoslain mukaisessa päätöksessä ei voida myöntää poikkeuksia tai ratkaista muuta lainsäädäntöä laajemmin ympäristönsuojelua tai vesien suojeluun liittyviä seikkoja.

Maaperän pilaamiskielto, pohjaveden pilaamiskielto tai vesilain 1 luvun 18 §:n pohjaveden muuttamiskielto ovat voimassa ja niitä on mainituissa laeissa määritetyin tavoin noudatettava kaivosviranomaisen päätöksessä tarkoitettua tutkimustyötä tehtäessä.

Kaivoslain mukaisen malminetsinnän on katsottava olevan vaikutuksiltaan sellaista, ettei siitä voida katsoa aiheutuvan vaaraa tutkimusalueen maaperälle tai pohjavedelle. Tukes on kuitenkin antanut päätöksessä eräitä lupamääräyksiä, jotka rajaavat toiminnan vaikutuksia tai kieltävät sellaisen toiminnan, jonka voitaisiin arvioida aiheuttavan lainsäädännössä kielletyiksi katsottavia vaikutuksia.

Kaivoskivennäisiä koskeva otaksuma

Kaivoslain (503/1965) 8 §:n 1 momentin 4 kohdan (1625/1992) mukaan valtaushakemuksessa on ilmoitettava, mitä kaivoskivennäisiä hakija otaksuu alueella olevan ja mihin otaksunta perustuu sekä perustelut tarpeellisten tutkimusten arvioidusta määrästä ja laadusta.

Kaivoskivennäisten esiintymistä koskeva otaksunta sekä tutkimustoimenpiteiden arviointi on tehtävä jokaisen haetun valtausalueen osalta erikseen. Useita alueita koskeva hakemus voidaan käsitellä yhdellä kertaa.

Kaivoslain edellyttämä vaatimus kaivoskivennäisten otaksumasta ei kuitenkaan tarkoita sitä, että esiintymän tulisi olla paikallistettu ja osoitettavissa. Tässä päätöksessä käsiteltävä hakemus tarkoittaa lupahakemusta malminetsintää koskevaan tutkimustyöhön, jonka kuluessa alueen malmivarat ja niiden hyödynnettävyys selvitetään.

Hakijan esittämää otaksumaa kaivoskivennäisistä sekä selvitystä siitä, mihin otaksunta perustuu, voidaan pitää riittävänä. Ottaen huomioon hakijan esittämän otaksunnan tueksi alueen yleinen geologinen tieto, ja alueen aikaisemmat tutkimukset, otaksuntaa voidaan pitää riittävänä.

Kaavoitustilanne

Kaivoslain (503/1965) 6 §:n 1 momentin 8 kohdan (1102/2000) mukaan valtausta ei saa suorittaa (valtauksen esteet) ilman erityistä syytä asemakaavan tai oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella, jos kunta vastustaa sitä alueiden käyttöön liittyvästä pätevästä syytä.

Muun ohella mainitun lainkohdan lisäämistä kaivoslakiin koskevan hallituksen esityksen laiksi kaivoslain muuttamisesta (HE 148/2000 vp) yleisperustelujen mukaan lainmuutoksella parannettaisiin kunnan mahdollisuuksia vaikuttaa maankäytön suunnitteluun.

Haetut valtausalueet ovat osin Lokka – Koitelainen – Kevitsa yleiskaavan alueella. Yleiskaavassa alue on merkitty EO-merkinnällä, maankamaran ainesten ottoalueeksi (kaivostoimintaan ja maa-ainesten ottoon tarkoitettu alue).

Sodankylän kunta ei vastustanut valtausoikeuden suorittamista, joten valtaukselle ei ole kaivoslain 6 §:n 1 momentin 8 kohdan mukaista estettä.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston antamat määräykset ja perustelut

1. Valtausoikeus on voimassa kolme (3) vuotta tämän päätöksen antopäivästä.

Perustelut: Kaivoslain (503/1965) 10 §:n mukaan ottaen huomioon tarpeellisten tutkimusten arvioitu määrä ja laatu valtaus on voimassa vähintään vuoden ja enintään viisi vuotta valtauskirjan antopäivästä. Hakija on esittänyt tutkimussuunnitelman, jota on pidettävä kaivoslain (503/1965) 8 §:n mukaisena ja riittävänä.

Kun otetaan huomioon hakijan esittämässä tutkimussuunnitelmassa esitettyjen tutkimustoimenpiteiden laatu ja tutkittavan kohteen koko, sekä se seikka, että Kevitsan alueilla on aiemmin tehty laajasti tutkimuksia, on 3 vuoden voimassaoloaika pidettävä riittävänä malmipotentialisuuden selvittämiseen.

Hakijalla on määräajan jälkeen mahdollisuus hakea valtausoikeuden voimassaoloajalle jatkoaikaa siten kuin kaivoslaissa (621/2011) malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisesta säädetään.

Alueen maankäytöllisen tilanteen tarkastelu

Hakemuksen kohteena olevat valtausalueet ovat alueen kaivostoiminnan kannalta keskeisellä paikalla. Kaivosviranomaisen katsoo, että kohteen malmipotentialin selvittämisen velvollisuus on hakijalla edellä mainitun valtausajan puitteissa.

Maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 24§:n mukaan Valtion viranomaisten tulee toiminnassaan ottaa huomioon valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet, edistää niiden toteuttamista ja arvioida toimenpiteidensä vaikutuksia aluerakenteen ja alueiden käytön kannalta.

Kaivoslain (503/1965) muutossäädöksen 15.12.2000/1102 Hallituksen esityksen laiksi kaivoslain muuttamisesta (HE 148/2000 vp) yleisperustelujen mukaan, lainmuutoksella parannettaisiin kunnan mahdollisuuksia vaikuttaa maankäytön suunnitteluun. Perusteluissa todetaan myös seuraavasti: "Uuden maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa kaavajärjestelmässä ja kaavojen sisältöä koskevissa säännöksissä on eri tavoin otettu huomioon myös kaivostoiminnan tarpeet osana elinkeinoelämää. Lain 5 §:ssä määritellään kaikelle alu-

eiden käytön suunnittelulle yhteiset tavoitteet. Säännöksen mukaan alueiden käytön suunnittelun tavoitteena on muun muassa edistää elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä.

Kaivosviranomaisen toteaa, että valtaushakemusten kohteena olevat alueet täyttävät valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteiden kriteerit, koska alue on huomioitu Pohjois-Lapin maakuntakaavassa, ja Lokka – Koitelainen – Kevitsa yleiskaavassa alue on merkitty EO-merkinnällä maankamaran ainesten otto-alueeksi (kaivostoimintaan ja maa-ainesten ottoon tarkoitettu alue). Näin ollen kaivosviranomaisen näkee perusteltuna sen, että kohteen malmipotentiaalisuus selvitetään ensitilassa.

2. Valtaaja ei saa ilman maanomistajan lupaa käyttää hyväkseen valtausalueella louhittuja kaivoskivennäisiä muuten kuin on välttämätöntä niiden käyttökelpoisuuden ja markkinomismahdollisuuksien tutkimista varten.

Perustelut: Informatiivisista syistä päätöksessä on selostettu kaivoslain (503/1965) 12 §:n rajoite käyttää hyväksi valtausalueella louhittuja kaivoskivennäisiä.

3. Valtaajan on suoritettava valtausalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille vuotuinen valtauskorvaus, jonka suuruus on 20 euroa hehtaarilta. Valtaajan on vuoden kuluessa valtauskirjan antopäivästä lukien toimitettava kaivosviranomaiselle todistus maanomistajille suoritettua ensimmäisestä valtauskorvauksesta. Seuraavilta vuosilta valtaajan on suoritettava valtauskorvaus viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 15. päivänä. Ellei valtauskorvausta makseta, valtaus voidaan julistaa menetetyksi. Valtausalueilla ei saa suorittaa tutkimustöitä, ennen kuin kyseessä olevan vuoden valtauskorvaus on suoritettu.

Perustelut: Informatiivisista syistä päätöksessä on selostettu maanomistajien kaivoslain (503/1965) 15 §:ään perustuva oikeus valtauskorvaukseen. Valtauskorvauksen suuruus määräytyy kaivoslain (621/2011) 179 §:n mukaisesti.

4. Valtaajan on ilmoitettava kirjallisesti valtausalueeseen kuuluvien ja siihen rajoittuvien kiinteistöjen omistajille ja muille oikeudenhaltijoille etukäteen kaikista maastotöistä, jotka voivat aiheuttaa vahinkoa tai haittaa, sekä väliaikaisista rakennelmista. Ilmoitus on tehtävä niin hyvissä ajoin, että omistajalla tai haltijalla on mahdollisuus vaatia vakuuden asettamista vahingosta tai haitasta, jonka valtaaja on velvollinen korvaamaan.

Perustelut: Valtausalueen tai siihen rajoittuvan alueen omistajan tai haltijan kannalta kaivoslain (503/1965) 15 §:ään perustuva oikeus vaatia vakuuden asettamista ennen tutkimustöiden aloittamista on keskeinen oikeussuojan kannalta. Jotta tätä oikeutta olisi mahdollista käyttää tehokkaasti, on valtaajan annettava tieto näille tahoille riittävän ajoissa. Korvausvelvollisuus on pysyvästä ja ohimenevästä vahingosta tai haitasta, joka tutkimustöistä tai alueiden käytöstä aiheutuu. Lisäksi on otettu huomioon kaivoslain (621/2011) 12 §.

5. Valtaajan on ilmoitettava alueen paliskunnalle tutkimustöistä ja niiden aikataulusta sekä muusta alueiden käytöstä ennen tutkimustöiden aloittamista.

Perustelut: Poronhoitolain (848/1990) 2 §:n 2 momentin nojalla laissa tarkoitettulla poronhoitoalueella ei saa valtion maata käyttää sillä tavoin, että siitä aiheutuu huomattavaa haittaa poronhoidolle. Tämän päätöksen mahdollista-

massa tutkimustyössä ei voida katsoa käytettävän maata sillä tavoin, että siitä aiheutuu poronhoitolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla huomattavaa haittaa poronhoidolle. Jotta kuitenkin paliskunta voisi tuoda valtaajan tietoon tarpeelliset poronhoitoon liittyvät seikat sekä toisaalta tarkkailla tutkimustoimenpiteistä poronhoidolle mahdollisesti aiheutuvia vahinkoja, liitetään päätökseen valtaajalle määräys antaa paliskunnalle tieto tutkimusten aikataulusta ja alueiden käytöstä.

6. Valtaajan on toimitettava vuosittain kaivosviranomaiselle selvitys suoritetuista tutkimuksista ja niiden tuloksista. Ensimmäinen selvitys on toimitettava viimeistään vuoden kulluttua päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta.

Perustelut: Selvityksen toimittamisvelvollisuus perustuu kaivoslain (621/2011) 14 §:ään.

7. Kun valtausoikeus on rauennut tai peruutettu, valtaajan on välittömästi saatettava valtausalue yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, poistettava väliaikaiset rakennelmat ja laitteet, huolehdittava alueen kunnostamisesta ja siistimisestä sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan. Valtaajan on tehtävä kirjallinen ilmoitus kaivosviranomaiselle, valtausalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille ja muille oikeudenhaltijoille, kun edellä mainitut toimenpiteet on saatettu loppuun. Lisäksi ilmoitus on tehtävä asianomaisille paliskunnille.

Perustelut: Informatiivisista syistä päätöksessä on selostettu valtaajan velvollisuus suorittaa jälkitoimenpiteet kaivoslain (621/2011) 15 §:n mukaisesti.

8. Kun valtausoikeus on rauennut tai peruutettu, valtaajan on kuuden kuukauden kuluessa luovutettava kaivosviranomaiselle tutkimustyöselostus, tutkimukseen liittyvä tietoaineisto ja edustava osa kairasydämistä.

Perustelut: Informatiivisista syistä päätöksessä on selostettu valtaajan velvollisuus suorittaa jälkitoimenpiteet kaivoslain (621/2011) 15 §:n mukaisesti.

9. Valtaaja ei saa päästää maahan polttoainetta tai muita ympäristölle vaarallisia aineita, joista voi aiheutua maaperän pilaantumista. Valtaajan on myös huolehdittava siitä, että toiminnasta syntyneet jätteet toimitetaan asianmukaiseen käsittelyyn ja ettei toiminnasta aiheudu roskaantumista.

Perustelut: Ympäristönsuojelulain 7 §:ssä säädetty maaperän pilaamiskielto koskee myös malminetsintää. Ottaen huomioon päätöksen mukaan sallitut tutkimustoimenpiteet maaperän pilaantumisvaaraa arvioidaan lähinnä voivan aiheutua, jos valtaaja jättäisi tai päästäisi maaperään polttoainetta tai muuta ympäristölle vaarallista ainetta. Jätelain 12 §:n nojalla valtaajan tulee huolehtia jätteen hyödyntämisestä tai käsittelyn järjestämisestä sekä noudattaa, mitä jätelain 15 §:ssä säädetään jätteen luovuttamisesta ja vastaanottamisesta. Jätelain 19 §:n roskaamiskielto koskee myös malminetsintää. Sen nojalla on kielletty jättämästä ympäristöön roskaa, likaa tai käytöstä poistettua laitetta tai muuta esinettä siten, että voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle, epäsiisyyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä taikka niihin rinnastettavaa muuta vaaraa tai haittaa.

10. Valtausoikeuden nojalla mahdollisesti tehtävien kairausten osalta valtaajan tulee huolehtia, että putket katkaistaan mahdollisimman läheltä maanpintaa ja putkien päät tulpaan.

Perustelut: Määräyksellä kairausputkien katkaisemisesta mahdollisimman lähellä maanpintaa parannetaan alueen muiden käyttäjien turvallisuutta siten kuin kaivoslain (503/1965) 12 §:n 2 momentti edellyttää. Toimenpide on perusteltu myös kaivoslain (503/1965) 20 §:n tarkoituksessa.

11. Jos valtaaja aikoo valtauksen voimassaoloaikana suorittaa koelouhintaa, kuivattamista tai koerikastusta taikka muita ympäristö- tai muilta vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä, on valtaajan ilmoitettava tästä etukäteen kaivosviranomaiselle. Ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteen aloittamista. Kaivosviranomaisen voi valvontaa varten ilmoituksen saatuaan tarvittaessa antaa määräyksiä toimenpiteiden suorittamisesta.

Perustelut: Koska valtaaja ei ole esittänyt kaivoslain (503/1965) 8 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaista tutkimussuunnitelmaa niin yksityiskohtaisesti, että valtausoikeudesta päätettäessä olisi mahdollista arvioida kaivoslain (503/1965) 12 §:n mukaisen valtausoikeuden nojalla tehtävien tutkimustoimenpiteiden tarpeellisuutta tutkimustyön tavoitteiden kannalta, liitetään päätökseen määräys toimittaa kaivosviranomaiselle ilmoitus, ennen kuin valtaaja ryhtyy 12 §:ssä sallittuihin, mutta vaikutuksiltaan tavanomaisia tutkimustoimenpiteitä merkittävämpien toimenpiteiden osalta. Tällä varmistetaan, onko hankkeesta tarpeen suorittaa ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n nojalla ympäristövaikutusten arviointimenettely tai edellyttääkö hanke ympäristönsuojelulain 61 §:ssä tarkoitettua koetoimintailmoitusta ympäristönsuojeluviranomaiselle. Samalla kaivosviranomaisen on mahdollista kaivoslain valvonnan toteuttamiseksi arvioida toimenpiteiden vaikutusta ja tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä toimenpiteiden suorittamisesta.

12. Valtaajan tulee sovittaa tutkimustoimenpiteensä siten, ettei toimenpiteillä merkittävästi heikennetä alueen Natura-valinnan perusteena olevia luontotyyppisiä tai lajien elinympäristöjä. Tutkimustoimenpiteet on rajattava siten kuin edellä kohdassa *Tutkimusten arviointu määrä ja laatu* on todettu, sekä kuten hakija vastineessaan lausuntoihin ehdottaa, että *"Satovaaran valtausalueella ei tehdä raskaampaa tutkimustyötä eli kairausta ennen kuin vaikutukset luontotyyppisiin ja lajistoon on selvitetty riittävästi. Kairaussuunnitelma esitetään Metsähallitukselle ja kartoitetaan yhteistyössä tutkimusreitit ja -paikat sekä ajankohdat, jolloin tutkimustyötä voi tehdä mahdollisimman vähän luontoa vahingoittavasti."*

Perustelut: Hakemuksen sekä saatujen lausuntojen, muistutusten ja mielipiteiden perusteella voidaan arvioida, etteivät tutkimukset edellytä luonnonsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettua arviointi- ja lausuntomenettelyn suorittamista. Ottaen huomioon ennalta varautumisen periaatteen ja valtaajan esittämän kaivoslain (503/1965) 8 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisen tutkimussuunnitelman, valtausoikeuden nojalla sallitut tutkimustoimenpiteet on kuitenkin rajattava ja niiden suorittamistapaa on ohjattava Natura 2000 – verkostoon kuuluvilla tai niiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevilla alueilla. Tämän rajauksen jälkeen Tukesin on päätöstä tehdessään ollut mahdollista arvioida, ettei luonnonsuojelulain 65 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua arviointi- ja lausuntomenettelyä ole tarpeen toteuttaa.

Päätökseen liitetään määräys toimittaa Tukesille tarkempi tutkimussuunnitelma ja kuvaus tutkimusmenetelmistä ennen kuin valtaaja aloittaa tutkimustoimet alueella. Tutkimussuunnitelman esittämisvelvollisuudella varmistetaan, että toimenpiteisiin voidaan tarvittaessa valvonnallisesti puuttua. Samalla Tukesin on mahdollista kaivoslain valvonnan toteuttamiseksi arvioida toimenpiteiden vaikutusta ja tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä toimenpiteiden suorittamisesta.

Tutkimussuunnitelma ja kuvaus tutkimusmenetelmistä ovat samalla esitettävä ELY-keskukselle, mikä varmistaa osaltaan luonnonsuojelulain 65 §:n 3 momentin mukaisen tiedonsaannin. Lisäksi Metsähallitus voi tutkimussuunnitelman saatuaan tarkistaa, että esim. ajoreitit on valittu niin, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa luonnolle, mahdollisille, metsä-, luonnonsuojelu- ja muinaismuistolain määrittelemille arvokkaille luonto- ja kulttuurikohteille. Koska hakija vastineessaan Metsähallituksen lausuntoon, sitoutuu olemaan yhteydessä Metsähallitukseen ja sopimaan yhteisistä menettelytavoista, katsotaan se riittäväksi tiedonsaanniksi.

Muiden kuin vähäisten ja tutkimussuunnitelmassa mainitsemattomien tutkimustoimenpiteiden osalta valtaajalle on annettu määräys hakea tämän päätöksen täydentämistä. Tällaisia toimenpiteitä voivat kaivoslain (503/1965) 12 §:n nojalla olla muun muassa tutkimuskaivannot, koelouhinta taikka rikastaminen. Täydentämishakemus käsitellään kuten valtaushakemus. Tällöin tutkimusten vaikutukset tulevat selvitettyä luonnonsuojelulain 65 §:n tarkoittamalla tavalla. Tämän jälkeen voidaan uudestaan arvioida, onko hankkeesta tarpeen suorittaa luonnonsuojelulain 65 §:n mukainen arviointimenettely.

13. Satovaara 3-4 ja Satovaara 5-6 -alueiden osalta tutkimustoimenpiteitä suoritettaessa ei saa käyttää moottoroituja tai konevoimin toimivia laitteita eikä moottoriajoneuvoja 15.3–31.7. välisenä aikana ilman Metsähallituksen lupaa. Lupahakemus on jätettävä hyväksytyä ajoin ennen toimenpiteiden aloittamista.

Perustelut: Valtausalueilla Satovaara 3-4 ja Satovaara 5-6, sijaitsee Metsähallituksen lausunnon mukaan luonnonsuojelulain 38 §:n mukaan rauhoitetun eläinlajin esiintymä. Rauhoitetun eläinlajin rauhoitussäännökset on mainittu saman lain 39 §:ssä, jonka mukaan mm. rauhoitetun eläinlajin tahallinen häiritseminen, erityisesti lisääntymisaikana, on kielletty. Tämän vuoksi koneellinen malminetsintä sekä maastoliikenne on tarpeen rajata lisääntymisajan ulkopuolelle. Jalkaisin suoritettavaa ja mahdollisten kannettavien mittalaitteiden avulla suoritettavia tutkimustöitä ei Tukesin arvion mukaan ole pidettävä sellaisina toimenpiteinä, joista voisi aiheutua luonnonsuojelulain 39 §:n vastaisia seuraamuksia. Asiasta on neuvoteltava Metsähallituksen kanssa.

14. Sen lisäksi, mitä kaivoslaissa (503/1965) ja kaivoslain (621/2011) siirtymäsäännöksissä säädetään, valtaajan on noudatettava malminetsinnässä ja alueiden käytössä, mitä muualla laissa säädetään.

Perustelut: Maininnalla muualla laissa olevien velvoitteiden ja määräysten noudattamisvelvollisuudesta kiinnitetään valtaajan huomiota siihen, että kaivoslain (503/1965) ja kaivoslain (621/2011) siirtymäsäännösten mukaista etsintätoimintaa harjoitettaessa tulee myös muualla laissa olevat velvoitteet, rajaukset ja määräykset huomioida.

Vastaus lausuntoihin ja mielipiteisiin

Lausunnoissa ja mielipiteissä esitetyt seikat on otettu päätöksessä huomioon lupamääräyksillä. Lupamääräyksellä 4 asetetaan valtaajanvelvoitteeksi ilmoittaa alueen omistajalle tai haltijalle tutkimustöistä ja muusta alueiden käytöstä hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloittamista. Omistajalla tai haltijalla on tällöin mahdollisuus vaatia vakuuden asettamista ennen tutkimustöitä.

Lausunnoissa ja mielipiteissä esitetyt seikat on otettu päätöksessä huomioon lupamääräyksillä. Lisäksi todetaan, että

- Lupamääräyksellä 5 asetetaan valtaajanvelvoitteeksi ilmoittamaan alueen paliskunnalle tutkimustöistä ja niiden aikataulusta sekä muusta alueiden käytöstä ennen tutkimustöiden aloittamista.

- Metsähallituksen lausunnossa mainitun suuren petolinnun ydinreviiri on otettu huomioon lupamääräyksellä 13, alueen muilta osin maastoliikenne- ja tutkimuslupa sisältyvät päätökseen. Viittaus mahdollisiin muinaismuistolain ja metsälain 10§:n mukaisten esiintymien osalta ei anneta erillistä lupamääräystä, vaan lupamääräyksen 14 viittaus muun lainsäädännön noudattamisvelvollisuuteen katsotaan riittäväksi. Tutkimustöistä ilmoittaessaan (lupamääräys 4) valtaajan on myös mahdollista varmistaa Metsähallitukselta asia.

- Lupamääräyksillä 12 ja 14 asetetaan valtaajanvelvoitteeksi, se että hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloitusta esitetään kirjallinen tarkennettu tutkimussuunnitelma Tukesille, ja käydään se yksityiskohtaisesti läpi myös ELY-keskuksen sekä Metsähallituksen kanssa. Nämä määräykset vastaavat niitä seikkoja jotka ELY-keskus ja Metsähallitus ovat tuoneet lausunnoissaan ja mielipiteissään esiin. Valtausoikeuden suomien tutkimustoimien rajoittaminen, ja viittaus muun lainsäädännön noudattamisvelvollisuuteen katsotaan riittäväksi, koskien toimimista natura-alueella ja alueilla mahdollisesti esiintyvien silmälläpidettävien tai vaarantuneiden lajien osalta. Yhteydenpitovelvollisuus ELY-keskuksen ja Metsähallituksen kanssa, katsotaan riittäväksi valtausalueilla, tai niiden läheisyydessä mahdollisesti oleviin muinaismuistoesiintymiin, tai arvokkaisiin luontokohteisiin.

Hakija FQM Kevitsa Mining Oy on teettänyt (23.3.2011) kevitsan kaivoksen laajennushanketta varten Natura-arvioinnin ja Natura tarvearvioinnin, mutta kyseiset asiakirjat eivät ole olleet hakemuksen lausuntohetkellä vielä käytettävissä. Asiakirjat ovat kuitenkin olleet lausunnolla laajennushakemuksen yhteydessä myöhemmin kaikilla alueen ympäristö- ja lupanviranomaisilla, ja kaivosviranomaisen edellyttää, että selvityksistä saatu tieto hyödynnetään myös Satovaara 1-7 tutkimusten yhteydessä, etenkin huomioiden alueen luonne kansainvälisesti tärkeänä lintualueena (Ramsar-kohde, IBA).

Tämän lupapäätöksen lupamääräykset on perusteltu ja laadittu vain tässä hakemuksessa liitteenä olevien tietojen pohjalta,

Koska kyseessä on tutkimusvaihe, ei mahdollisen kaivostoiminnan vaikutuksia käsitellä tässä päätöksessä. Valtausalue on rajattu kaivoslain (503/1965) 6 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaisesti.

Sovelletut säännökset

Kaivoslaki 17.9.1965/503
Kaivoslaki 10.6.2011/621
Kaivosasetus 17.12.1965/663
Luonnonsuojelulaki 20.12.1996/1096
Hallintolaki 6.6.2003/434
Poronhoitolaki 14.9.1990/848
Muinaismuistolaki 17.6.1963/295
Maankäyttö- ja rakennuslaki 5.2.1999/132
Vesilaki 19.5.1961/264

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä pääosa tässä päätöksessä tarkoitettusta alueesta sijaitsee. Toimivaltainen hallinto-oikeus on mainittu valitusosoituksen lopussa. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta. Valitusaika päättyy **30.4.2012**.

Valitusoikeus

Päätöksestä voivat valittaa ne, joiden etua, oikeutta tai velvollisuutta asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuin ympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset, saamelaiskäräjät sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää saamelaisten oikeutta alkuperäiskansana ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriin ja kolttien kyläkokous sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää koltta-alueella kolttien elinolosuhteita ja mahdollisuuksia harjoittaa elinkeinoja.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdista päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla).

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Hallinto-oikeudessa kirjaamon aukioloaika on klo 8.00 – 16.15. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa **oikeudenkäyntimaksu** 90 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeus-hallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Toimivaltaisen hallinto-oikeuden yhteystiedot muutoksenhakua varten:

Rovaniemen hallinto-oikeus

käyntiosoite: Valtakatu 17, 96200 Rovaniemi

postiosoite: PL 8112, 96101 Rovaniemi

puhelin: 010 36 42900

telekopio: 010 36 42995

sähköposti: rovaniemi.hao@oikeus.fi

Lista asianosaisista

Metsähallitus

Kartta valtausalueista
(kartan mittakaava ohjeellinen)

3.2.09

